

Protikresťanská – a protislovenská – drzosť umelcov na Slovensku naberať na obrátkach. Postavme sa im!

Matej Gavlák

14. februára 2024 ✝ Spoločnosť ✝ Komentár

Počas „konzervatívnej“ vlády Matoviča a Hegera tu liberálni pseudoumelci mali zjavne jeden obrovský večierok. Teraz, keď sa ministerka nominovaná za SNS pokúša túto ich nekonečnú „párty“ obmedziť, zúrivo útočia nielen na ňu, ale aj na prakticky jediného nositeľa konzervatívnych hodnôt a svojho už otvorene úhlavného nepriateľa – na kresťanov.

Ilustračný obrázok, zdroj: wikimedia commons.org

Naše dúhové mesto

Bratislava – a hlavne jej centrum – je doslova dúhové mesto. Najviac dúhových vlajok visí v okolí dnes neslávneho divadla P. O. Hviezdoslava, čo nie je náhoda. Samotné divadlo sa v nedávnej minulosti „preslávilo“ reklamnými pútačmi, na ktorých novodobí zväzáci viali dúhovou a ukrajinskou vlajkou. Akoby tá Ukrajina nemala tých hrôz aj bez „slovenských“ pseudoumelcov dosť. Karikatúrou našej doby sa stal aj dúhový šál ovinutý okolo busty nášho národného básnika Pavla Országha Hviezdoslava. Za toto všetko môže pani menom Valéria Schulczová. K tejto osobe sa vyjadrila dokonca aj Matica slovenská – prostredníctvom svojej stránky na sociálnych sieťach:

„Matica slovenská vyzýva riaditeľku Divadla Pavla Országha Hviezdoslava o okamžité stiahnutie reklamnej kampane, v ktorej dehonestujú odkaz jedného z najvýznamnejších slovenských básnikov, ktorý bol navrhnutý na Nobelovu cenu za protivojnovú poéziu Krvavé sonety, súčasne predsedu Matice slovenskej a skutočného humanistu P. O. Hviezdoslava.“

Schulczová nie je jediná LGBT zväzáčka v popredí dôležitej a váženej slovenskej inštitúcie, ktorá dehonestuje naše vlastné dejiny. Ďalšou podobnou osôbkou je žena s atypickým menom Bohunka Koklesová (rodená Bačová). V každom prípade je pani Koklesová rektorkou Vysokej školy výtvarných umení a z tejto pozície nám ide ctená pani rektorka nahovoriť, že väčšina našich dejín – zvlášť tých kresťanských – sú vlastne iba mýty.

Koklesová, táto LGBT vierozvestkyňa, sa pre portál aktuality.sk vyjadrila, že sa na Slovensku neustále vyzdvihujú „*nejaké slovanské mýty, ktoré sa viažu na Cyrila a Metoda, Gorazda, prípadne Svätopluka.*“

<https://www.aktuality.sk/clanok/2HTaa0O/bohunka-koklesova-cyrl-a-metod-nie-su-temou-dneska-musime-sa-zbavit-tychto-mytov-rozhovor/>

Keďže podľa ctenej pani rektorky „*mnohí z nich neboli ani Slováci*“ (aj keď Metod bol slovanským arcibiskupom, Gorazd jeho slovanským učňom narodeným na území dnešného Slovenska a Svätopluk dokonca naším kráľom!) je potom pre pani rektorku Vysokej školy výtvarných umení „*problematické*“ zadefinovať, čo je vlastne slovenskou národnou kultúrou!

Preložené do zrozumiteľného jazyka: Slováci žiadnu povšimnutiahodnú kultúru nikdy nemali, až teraz (konečne!) prichádzajú lib/LGBT/trans umelci, aby im nejakú vytvorili. A nech sa niekto opováži tvrdiť, že nahý narúžovaný chlap ležiaci na posteli a prikrytý lgbt vlajkou nie je umenie! A aby si náhodou „post-sedliaci“ nemysleli, žeby niekedy predsa len nejakú tú vlastnú kultúru mohli mať, „Bohunka“ (Bohumila?) im to hneď vysvetlí:

„... v súčasnom umení hovoriť o národnej kultúre, ktorá by mala vznikať, je veľmi naivné a odborne nekompetentné. Slovensko sa už nachádza v globálnom svete, ako v literatúre, tak v divadle, ktoré pracuje so svojím jazykom, ale aj vo vizuálnom umení a v iných druhoch umenia. Diela vznikajú aj v kontexte globálnych tém. Už to nie je o slovenskej situácii...“

Ešte pred pár rokmi sa hovorilo, že myšlienka „*Slovák rovná sa kresťan*“ je údajne „prekonaná“. A ajhľa: zrazu nám tu ctená pani rektorka ozrejmuje, že aj táto „fake news“ bola v skutočnosti pravda – pretože Slovák bez viery (a tiež kultúry založenej predsa na kresťanstve) už vlastne nie je Slovákom, ale akýmsi „svetoobčanom“ (či „Európanom“). Hurá, už z nás nebudú bohabojní a bohumilí bačovia, ale možno sa raz pozrieme aj do vesmíru. Ale až keď dúha prežiarí celú krajinu. A poletíme na ružovej rakete, samozrejme.

Slúžka, lesba a čarodejnica

Tak veľmi ako umelci rozprávajúci slovenským jazykom milujú LGBT, tak veľmi nenávidia kresťanstvo. Mariana Čengel Solčanská je režisérka paškvilu „Slúžka“, ktorý sa síce odohrával v katolíckom Rakúsko-Uhorsku, no spomenutá „slúžka“ bola údajne (autor film nevidel a ani sa nechystá; nemajte mu to za zlé) všetko možné od lesby až po čarodejnicu. Bola to skrátka sebavedomá mladá žena v utláčateľskom svete, ktorému dominoval mužský element. A dôležitá poznámka pod čiarou: títo muži neboli afro-homosexuáli, ale bieli kresťanskí hetero! (teda, asi). Skrátka, bol to zlý svet, forma tyranie, fuj, fuj.

Táto pani Čengel Solčanská, umelecká superstár, pre SME narieka: „*Posielame deti, aby na kolenách jachtali do ucha cudziemu chlapovi, že sú zlé.*“ Na zamyslenie, veru. Ale keby ten „chlap“ náhodou nebol kňaz, ale – povedzme – „dragqueen“, to by jej už neprekážalo. Avšak aspoň pápeža vníma pozitívne! „*Dobre nám padne návšteva tohto Argentínčana*“, píše o pápežovej návšteve v septembri 2021. Pre smeti pokračuje:

„*František je vlastne pápež hipster, člen bratislavskej (nitrianskej, bystrickej, košickej) kaviarne, slniečkár, liberál, ukážkový múdrosráč, triedič odpadu, umiernený feminist, ktorý hovorí, že Boh miluje homosexuálov, lebo sú Božie deti.*“

Tento pápež príde sem, do kotla antivaxerov, konšpirátorov, odborníkov na futbal, pivo a katechizmus. To môže pre bigotných neonacistov a potratovú inkvizíciu veštiť nepríjemnosti, pretože je pravdepodobné, že pápež opäť povie niečo ľudské, príčetné, progresívne a zrozumiteľné.“

Je komické, keď nám dúhová neonacistka nadáva do „*bigotných neonacistov*“ len preto, že my sme PROTI VRAŽDENIU DETÍ, kým ONA JE ZA. Ten Hitler by naozaj neveril vlastným očiam, keby sa zobudil v 21. storočí. Umelci mu boli vždy blízki – koniec koncov aj jeho Evička bola hérečka a nie nejaká katechéta. A o takom Goebbelsovi ani nehovoriac. Ten mal celú televízno-rozhlasovú obec priamo pod palcom. Slúžila mu zjavne oddanejšie ako katolíci (ktorých politická strana Centrum bola najväčším oponentom NSDAP kým ju nezakázali).

Mimochodom – veľdielo „Slúžka“ nedosiahlo na filmovom portáli ČSFD ani na červené čísla. Tak kvalitná „tvorba“ to je.

Čo je najväčším problémom Slovákov?

To, čo si o väčšine obyvateľstva Slovenska –, ktoré je vždy prezentované ako jedno z najkonzervatívnejších v celej Európe – myslia umelci, zhrnula vo svojej výpovedi aj už spomínaná Bohunka Koklesová (rod. Bačová). Po heroickom vyvesení dúhovej vlajky na budove Vysokej školy výtvarných umení sa nechala počuť:

„Ak by Gyimesi alebo Taraba požiadali o vstup do budov VŠVU, ostali by stáť pred budovou. Sú menej ako posvätná akademická pôda. A treba sa na nich dívať zvrchu, pretože nepatria do nášho demokratického spoločenstva.“

Presne tak. Umelci hovoriaci slovenským jazykom sa na Slovákov dívajú „zvrchu“. Najviac „zvrchu“ sa dívajú na kresťanov. Rado Ondřejíček, tvorca „vtipných“ smečkárskeho obrázkov, síce nie je umelcom, ale je zjavné, že sa za jedného považuje. Možno aj on raz nalepí banán na stenu – a bude to! V každom prípade sa Ondřejíček o kresťanoch slávne vyjadril, že sú „*postihnutí*“ a že sa im preto „*netreba vysmievať*“.

Zaujímavé. Asi zabudol, že on sám sa nám vysmieva neustále.

Aj „umelci“ z Markízy sa na kresťanov dívajú pekne zvrchu, aby ich mohli oplúvať pri každej príležitosti. Spomenúť môžeme škandalózne vyobrazenie kňaza z „Hornej Dolnej“, či rovno poburujúce vyobrazenie kresťanov ako takých vo „Svätom Maxovi“. Hlavný predstaviteľ „kňaza Maxa“ sa aj verejne vyjadril, že je ateista z Čiech – robiť si posmešky zo slovenských veriacich mu určite ulahodilo na jeho temnej duši. Dokonca ešte i v suchých „zábavných reláciách“ verejnoprávnej RTVS sa kde-tu zobrazí posmešná narážka na kresťanov. O všemožnom pretláčaní lesieb a gayov do takzvanej „domácej tvorby“ ani nehovoriac.

Táto čím ďalej, tým väčšia protikresťanská (a protislovenská) opovážlivosť umelcov na Slovensku vyvrcholila blasfemickou divadelnou hrou v priestoroch Slovenského národného divadla, v ktorej je postava Ježiša „zabalená v alobale ako mäso“ a sväté postavy sú okrem iného nahradené ľuďmi z pornografického či iného podobného priemyslu. Voči tejto neslýchanej arogantnosti inštitúcie platenej z našich daní sa už Nadácia Slovakia Christiana rozhodla zakročiť a spustila petíciu, ktorá mala v čase zverejnenia tohto článku 8293 podpisov. Ak ste sa ešte nepodpísali, môžete tak urobiť na tejto adrese:

<https://reaguj.sk/otvorena-vyzva-na-zastavenie-ruhoveho-divadelneho-predstavenia-v-slovenskom-narodnom-divadle/>

Ale zopakujme si: títo umelci viackrát vyhlásili, že sa necítia byť zviazaní so slovenskými dejinami či slovenskou kultúrou, ale sú to len vykorenení „svetoobčania“ hovoriaci zhodou okolností naším jazykom. Oni sami sa od Slovákov vyčleňujú, pretože podľa ich názoru nie je väčšinové obyvateľstvo na Slovensku dostatočne „demokratické“. Alebo slovami novinára Šimečku st.: Slováci sú stále veriaci – „a to je problém“.

Nenechajme si diktovať svetoobčanmi

Hniezdom svetoobčanov na Slovensku sa stala (ako inak) Bratislava – a to je skutočný problém, keďže Bratislava je (tak trochu zhodou okolností) aj naším hlavným mestom. Práve tu k nám umelci hovoriaci našou rečou, no sami sa vyčleňujúci z našej kultúry, importujú kultúru cudzokrajnú. Je to kultúra v rozpore nielen s kresťanstvom, ale aj tisícročným slovenským duchom, ktorý sa vždy vyznačoval jednoduchosťou, čistotou, krásou a istým uzatváraním sa do seba pred okolitým svetom.

Duch týchto globalistov je presne opačný – nielenže je otvorený svetu, ale je otvorený tomu najhoršiemu zo sveta – ich duch je tiež filozoficky prešpekulovaný, pyšný a zakalený bezbožnou sodomiou.

Bratislava, žiaľ, prijala ducha globalistov úplne. Vidíme to na voľbách, na protestoch, či na všade vejúcich dúhových zástavách. Keby si tohto ducha chcela ponechať len seba – dobre, nech. Lenže Bratislava sa, ako naše hlavné mesto, neustále pokúša importovať tohto ducha aj do zvyšku Slovenska. Niekde sa jej to darí viac, inde menej.

Slovenské mestečká a mestá, dedinky a usadlosti by sa mali mať pred Bratislavou na pozore – a hlavne pred jej sebadeklarovanou „kultúrnou obcou“.

Zakladajte si vlastné kultúrne spolky a hrajte hry odkazujúce na to krásne a vznešené v našich dejinách! Ukazujte mladým ako jezuiti zachránili slovenskú vzdelanosť, či slovenskí kresťanskí vojaci Európu pred islamom! To nie je „mýtus“. To je realita – ktorá sa naozaj stala a ktorá je naša. Nedovoľme svetoobčanom (či „Európanom“) z „Blavy“ zničiť slovenskosť a kresťanstvo zakorenené v našich srdciach – veď sú len modernou kópiou legendárnych „maďarónov“ a tak si ich aj dejiny budú pamätať. Postavme sa im!

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/protikrestanska-a-protislovenska-drzost-umelcov-na-slovensku-nabera-na-obratkach-postavme-sa-im/>